

lidt mere Ret end den anden, er han dog ofte villig til at indgaae Forlig, da han maaskee kan have Fordeel af ingen Proces at faae, og da enhver Forening, som indgaaes ved Forligelsescommissionen, har samme forbindende Kraft som en Dom.

Alberti: Det maa vistnok berøve paa en Feiltagelse, naar den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 3die Valgkreds (Kampmann) fremhævede som noget Væsentligt, at jeg i mit Forslag har sagt, at Forbudet imod at man medtog Sagfører, skulde være en Forandring i Forligelseslovgivningen. Jeg har i mit Forslag taget Ordene saaledes, som de stode i den 3ste Paragraph af Forordningen af 1795, og der staaer, at det skal være forbudt enten at medtage eller i sit Sted at sende Procuratorer til i sit Sted at handle ved Forligelsescommissionen. Efter den bestaaende Lovgivning kan man naturligvis medtage Sagfører i Forligelsescommissionerne i det samme Tilfælde, hvori man kan sende ham alene som sin Besuldmægtigede; men, dersom man erkjender det for rigtig, at en Part under ethvert omstændigt Tilfælde maa sende en Sagfører for sig til Forligelsescommissionen, saa er det jo ogsaa naturligt, at man indrømmer Parten, naar han gaar selv, Ret til at tage ham med ind i Commissionen. Det er dog virkelig latterligt, at en Part maa nok tage sin Sagfører med sig til Commissionens Dørtærskel, men over den maa Sagføreren ikke komme; han anses for saa farlig, at han baade kan besnære og fange Modparten og Forligelsescommissionen, og det er den Fare, som man vil bevare Parterne for i Fremtiden, og den Fare er det, som de samme Mænd påaastaae at skulle være tilstede, som sige, at man ikke har Noget at frygte af Sagføreren, de Samme, som ibrigt berømme den danske Sagførerstand. Hvorledes det kan hænge sammen, og om der ikke skulde være en haandgribelig Modsigelse deri, det er jeg ikke Mand for at kunne forstaae. Den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 3die Valgkreds (Kampmann) talte om, at det vilde være en Indbydelse for Parterne til at undgaae personligt Møde, naar man vedtog mit Forslag; denne Betragtningmaade er ganske falsk. Efter den bestaaende Lovgivning er det Parterne

selv under Proceduren, som have at paasee, om der er begaaet Feil ved at sende Noget som sin Fuldmægtig. Naar en Mand har ladet møde ved Forligelsescommissionen ved sin Fuldmægtig, saa have Domstolene ingen Ret til at afgjøre, om han lovlig har sendt sin Fuldmægtig, inden Modparten moverer derom under Sagen; det er Modpartens Procedure, som fremkalder Virkningen af urigtig Sendelse ved Fuldmægtig til Forligelsescommissionen; men Virkningen af Undladelse af personligt Møde for Commissionen kan vedblive at bestaae, jeg gjentager det, ved Siden af mit Forslag. Der skeer ingen Forandring deri; thi den Part, der lader møde ved en Sagfører, kan meget vel paalægges Processens Omkostninger og Mulct for unødigt Trætte, uagtet han har ladet møde ved en Sagfører, og det ligesaa godt, som om han led møde ved en 3die Mand. Jeg skal ikke videre omtale den sidste ærede Talers Foredrag; jeg skal blot med ham sende den Sætning, at et magert Forlig er bedre end en fejd Proces; men jeg skal lægge dertil, hvad han ikke lagde til, men formodentlig, fordi han ikke kjender Forholdet, idet jeg nemlig siger, at et magert Forlig er ogsaa det Bedste for Sagførerne. Naar han kjendte det største Antal af de Retsfager, der versere, saa vilde han vide, at de dreie sig om saa ubetydelige Gjenstande, at Sagførerne saa godt som aldrig faae deres Uleilighed derved betalt. Folk ere meget for forsigtige til at indvillige sig i Sager, som have et betydeligt Omfang, og naar man tager det foreliggende Forhold som det er, saa vil man finde, som ogsaa blev antydet af den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 3die Valgkreds (Kampmann), at Sagførerne afflutte en Mængde Forlig deels før og deels efter at Sagerne ere komne for Forligelsescommissionen, og det er netop de vanskeligste Sager, som ved Sagførernes Mellemkomst forliges.

Nørgaard: Da saa mange sagkyndige Medlemmer af Thinget have udtalt sig om denne Sag, siden jeg begjærede Ordet, saa kan jeg fatte mig ganske kort. Naar jeg nu ved denne Leilighed befinder mig i det Tilfælde at maatte stemme imod denne Lov, saa er det vistnok ikke af den Grund, at jeg troer, at der